

maatte selv det frederiksbergske Højreflertal i Kommunalbestyrelsen indrømme, at det var nødvendigt at faa ændret Loven, at faa Lovforholdsregler, der dog i nogen Grad skaffede Lejerne Beskyttelse mod Udbygning. At et Forslag, der er lyst i Kuld og Køn af Højres Flertal i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, ikke svigter højkonservative Synsmaader og ikke gaar videre, end Nødvendigheden absolut byder, hvis Lejerne ikke i Bolignødens Tid helt skal være prisgivne hensynsløs Udbygning, derom kan vist alle paa Forhaand føle sig forvisset. Den Henstilling, der er kommet derude fra, indeholder da efter min Mening kun et Minimum af de Ændringer, der bør indføres i Loven, hvis den skal blive hensigtssvarende. Efter min Opfattelse bør man paa flere Punkter gaa adskilligt videre, men det skal jeg ikke her fordybe mig i. Der vil jo, naar Revisionen, hvad jeg haaber sker i en nær Fremtid, bliver til Virkelighed, og naar Forhandling derom skal finde Sted, være Lejlighed til at komme nærmere ind herpaa.

I Sammenhæng med det Spørgsmaal, som jeg her har nævnt, kunde jeg ønske at gøre den Bemærkning, at jeg skønner ikke rettere, end at alle de Husejere, som det ligger fjernet at misbruge Bolignøden til at skaffe sig urimelige Fordele, ligesaa vel som Lejerne er interesserede i, at der gennem Lovregler sættes forsvarlig Bom mod fortsatte Misbrug fra deres hensynsløse Kollegers Side. Man hører jo ikke sjældent Udtalelser af den Art, at man forstyrrer det gode Forhold mellem Ejere og Lejere, og at det er urimeligt overfor Husejerne at træffe saadanne Forholdsregler. Men, som sagt, jeg tror, det modsatte er Tilfældet. Humane Husejere er ikke tjente med, at der kastes Skygge over Husejerne i Almindelighed ved den Færd, som Udbyggerne gør sig skyldige i, og at der er Udbyggerne, at Udbygning har fundet Sted og finder Sted efter den mest uhyggelige Maalestok, derom hersker der ikke Tvivl hos nogen, der har haft Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i de Forhold og Oplysninger, der foreligger. Tager man alt i Betragtning, tror jeg, man fra alle Sider vil og maa være enig i, at en hensigtssvarende Revision af Huslejeloven er absolut paakrævet, og jeg haaber, at Forslag herom snarest mulig vil fremkomme.

Hauge: Jeg vil tillade mig at gøre en fornyet Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der har

med Telefon- og Telegrafvæsenet at gøre, om, at der snarest muligt maa blive etableret en Telefonforbindelse mellem Bornholm og Sjælland. Ærede Medlemmer vil sikkert give mig Ret i, at det er noget underligt, at en saa stor Landsdel som Bornholm endnu er uden Telefonforbindelse med det øvrige Danmark. Ellers har jo næsten enhver lille Ø i Landet Telefonforbindelse med de øvrige Landsdele. Alene Bornholm er uden en saadan Forbindelse. Vi har kun Telegrafene at anvende, naar vi vil have hurtige Meddelelser til andre Dele af Landet. Jeg ved meget vel, at Tiden ikke er heldigt valgt, for saa vidt som alt Materiale i Øjeblikket er dyrt, men Ulemperne ved, at vi ingen Telefon har, er saa store nu, at jeg ser mig nødsaget til paa Befolkningens Vegne at bede Ministeren at tage det under alvorlig Overvejelse, trods Dyrtiden, at skaffe os denne Telefonforbindelse. Navnlig nu under Krigen føles det meget generende, at en saadan Forbindelse ikke er til Stede. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorledes Forbindelsen skal etableres, om det skal ske ved, at man faar Telefon over Sverige, eller ved at lægge et Kabel direkte fra et Punkt paa Sjælland gennem Østersøen over til Bornholm. For nogle Aar siden var det sidste umuligt, fordi man endnu ikke teknisk kunde overvinde Vanskelighederne ved at lægge Kabel til Telefon paa saa lang Afstand. Men i Øjeblikket er det, efter hvad der er meddelt mig, muligt, og i saa Fald er der maaske særlig Grund til at lægge Kablet, fordi man tillige kan anvende det som Reservekabel. Staten har nemlig heller ikke noget Telegrafkabel til Bornholm, men maa betjenes af det Kabel, som Store Nordiske Telegrafskab ejer, og som gaar over Bornholm videre gennem Østersøen til Rusland. Jeg retter, som sagt, denne Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og haaber, at han ikke blot vil tage den under velvillig Overvejelse, men vil foranledige, at Forarbejderne gøres, saaledes at vi hurtigst muligt kan faa denne Telefonforbindelse.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om de økonomiske Forhold her i Landet, som de har artet sig nu under Krigen. Jeg gør det for det første, fordi det forekommer mig, at Rigsdagen nu mere end nogen Sinde maa føle sig forpligtet til at overveje, hvilke Muligheder der er for virkelig at afhjælpe Dyrtiden her i Landet, og for det andet, fordi der nu og da i Udlandets Presse fremsæt-